

LXVII.

Erklæring

over

det fra Landstinget tilbagesendte

Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 21de Marts 1892.)

Det til Behandling af ovennævnte Lovforslag nedsatte Udvalg har ligesom tidligere delt sig i et Flertal (N. Andersen [Listed N. S. B.], Bach, Berntsen, Bjørnbat, S. C. Christensen, Harald Jensen, Olsen, Ouisen, P. Pedersen, A. Sørensen og S. Sørensen) og et Mindretal (Abberg, Gad og Hammerich).

Det foreliggende Lovforslag er i Landstinget undergaaet saa betydelige Forandringer, at Flertallet ikke kan tilraade Folketinget at vedtage det uforandret, medens man paa den anden Side heller ikke kan opgive Haabet om, at det ved en fortsat Behandling, eventuelt i et Fællesudvalg, ved gensidig imødekommende Forhandling kan lykkes at tilvejebringe samstemmende Beslutninger om dette vigtige Lovforslag i begge Rigshagens Ting. Vel maa det erkendes, at Landstingets Affattelse ikke er særlig imødekommende over for Folketingets Standpunkt, navnlig med Hensyn til Lovforslagets Hovedafsnit om Organisationen, idet Landstinget har udstemt hele dette Afsnit og indsat et nyt, der i meget væsentlig Grad afviger fra det Forslag, som fra Folketinget blev oversendt til Landstinget, ikke mindst derved, at Folketingsforlagets

§. 3 helt er udeladt, men da Landstingets Udvalg i sin under 15de ds. afgivne Betænkning udtaler sig varmt for det ønskelige i at saa Statsbanedriftens Ordning fastsat ved Lov, og udtaler Villighed til at yde sin Medvirkning til at Djemedet kan naas, samt Villighed til at bøje sig for Ønsker fra anden Side, og i det hele taget er tilbøjelig til at indtage en medierende Stilling, samt da det endvidere erkender: „at der ved den nuværende Ordning af Statsbanedriften kan klæbe Ufuldkommenheder, og at Ordningen upaatvivelig paa visse Punkter kan trænge til at blive baade noget modificeret og noget simplificeret“ — medens det faktiskste Resultat af Landstingsudvalgets nu vedtagne Endringer ikke har medført anden Modifikation eller Simplifikation i den nuværende Organisation end en Besparelse af 2 eller 3 Embedsmænd, tør man formentlig paaregne yderligere Imødekommenhed fra Landstingets Side paa dette Hovedpunkt.

Flertallet formener, at der ogsaa fra Folketingets Side maa vises Resignation og gøres Indrømmelser over for modstaaende Ansøkelser, saafremt et Resultat skal kunne opnaas, men som Sagen foreligger, maa